

Mimoun Ouled Radi

Hoe interview je iemand die aan een stuk door grappen maakt, van de hak op de tak springt, naar langslappende vrouwen zwaait en spontaan achter collega's aanholt als ze hem niet hebben gezien achter de ramen van een broodjeszaak in Amsterdam? Het is nooit saai met acteur Mimoun Ouled Radi (1977). 'Mijn artiestennaam is James', grapt de acteur met een zwoele blik en een diepe basstem in *Shouf Shouf!* de serie, waarin hij Rachid speelt.

E r r r r r r

Gangmaker

Mimoun is van Marokkaanse afkomst en woont al zijn hele leven in Amsterdam. Hij is het derde kind van een gezin met zeven kinderen. Behalve de jongste die nog op school zit, hebben alle kinderen Ouled Radi een goede baan: wisselend van lerares tot accountant. 'Ik heb nooit doelen gehad in mijn leven en zie wel waar ik terechtkom. Nu wil ik misschien wel de hoofdrol spelen in een film, maar de kans is groot dat ik volgende week weer iets heel anders wil. Ik ben een echte Tweeling', begint Mimoun zijn verhaal. 'Waar ik trots op ben, is dat ik kan laten zien dat ook Marokkanen het goed doen in de samenleving. Ik heb nog nooit gestolen, behalve de harten van dames dan, heb geen herrie getrapd op straat en ben nog nooit opgepakt door de politie. Ik ben een gewone, drukke jongen die van goede grappen houdt. Op school was ik de gangmaker zonder dat ik daar iets voor hoefde te doen. Misschien viel ik ook wel op, omdat ik over alles altijd een mening had. Ik kreeg havo/vwo-advies, maar dat boeide me niet. Ik had voor die hele toets allang besloten om naar de school te gaan, waar al mijn vrienden naartoe gingen: het Amstel Lyceum. Daarna ging ik naar het College Beroepsonderwijs Amsterdam (CBA), waar ik een leuke tijd had. Marketing was mijn favoriete vak. Ik merk nog steeds dat ik iets heb gehad aan die opleiding. Zo zat ik laatst bij een vriend die dvd's verkoopt en rekende voor hem het correcte bedrag uit wat hij moest vragen om winst te maken.'

Ik kan laten zien dat ook Marokkanen het goed doen in de samenleving

Relativeren

'Ik heb van alles en nog wat gedaan om geld te verdienen: een krantenwijk gehad, in een supermarkt gewerkt en veel pizza's bezorgd. Met kranten bezorgen, werd ik weliswaar geen miljonair, maar ik verdiende toch mooi € 70,- per maand. Het geld gaf ik dan uit aan nieuwe schoenen en zakjes friet. Mijn eerste stage liep ik bij de Koninklijk Marechaussee, waar ik geleerd heb de vier muren van de kantine te bestuderen. Ik dacht dat ik mee mocht trainen met de mannen, maar helaas. Mijn tweede stage was bij een callcenter op de afdeling marketing. Daar heb ik wel iets van opgestoken. Namelijk rustig blijven, ook al verkondigt de andere partij onzin. Ik kan niet tegen onrechtvaardigheid en als ik weet dat ik gelijk heb, dan kan ik rustig zeggen, sorry, maar jij liegt. Dat kun je natuurlijk niet zeggen tegen klanten. Ik leerde hier goed relativeren.'

Ouders als rolmodel

Mimoun is in 2003 afgestudeerd aan de hogeschool INHOLLAND, richting Commerciële Economie: 'Ik vind het jammer dat ik nog niets heb gedaan met deze opleiding. Tijdens de studie kwam de rol voor Shouf Shouf Habibi voorbij. Ik heb nooit gedacht dat ik zou gaan acteren, ik zie mezelf eigenlijk ook niet als acteur. Ik houd van grappen maken en dat is wat ik voor de camera doe. Dat is geen echte prestatie, vind ik. Ik zal nooit naast mij schoenen lopen, omdat ik nu toevallig vaker herkend wordt op straat. Aan de andere kant beseft ik nu wel wat het betekent, zo elke keer weer met je kop op televisie. Je wordt herkend op straat en soms dreunen wildvreemde mensen hele monologen op als ze me zien. Ik hoor ook van anderen dat ik erg aanwezig ben in de serie en dat ik opval. Ik doe het niet bewust. Dat komt vast omdat ik gewoon mezelf ben en de cast en crew geweldig vind! Het voelt niet als succesvol voor Mimoun. 'Weet je wie in mijn ogen echt succes hebben? Dat zijn mijn ouders. Zij hebben wel mooi met zijn tweeën ervoor gezorgd, dat geen van hun kinderen is ontspoord en dat we allemaal

goed terecht zijn gekomen. Mijn vader heeft buitenshuis keihard gewerkt en mijn moeder binnenshuis. Als je het over rolmodellen hebt, dan zijn mijn ouders dat voor mij, samen met de cabaretier Najib Amhali. Najib is mijn coach, mentor, broer en vriend. Als we samen zijn, spreekt hij me aan op dingen die ik doe. Zoals niet te vaak en te veel flirten met meisjes. En ik zweer het je, ik flirt helemaal niet! Najib heeft een positieve invloed op mij en van hem leer ik dat ik mij moet blijven ontwikkelen als acteur. Daarom heb ik besloten om acteerlessen te gaan volgen. Daar verheug ik me wel op. Maar goed, ik ben en blijf een Tweeling. Misschien heb ik er morgen weer geen zin in.'

Wie het wil zal het weten, want weten is nooit meer vergeten

Passie

'Het liefst zou ik eigenlijk sportpresentator willen worden. Ik weet alles van sporten. Wat er ook gebeurt, met welk meisje ik ook een afspraak heb, ik laat mijn vaste voetbaluur in de week niet schieten. Kijken en lezen over sport is ontspanning voor me en ik hoop echt dat ik over tien jaar een sportprogramma presenteer. Tot die tijd blijf ik doen waar ik zin in heb, zonder het leven te plannen. Ik heb meestal verschillende levensmotto's, maar op dit moment prikkelt mij: wie het wil zal het weten, want weten is nooit meer vergeten. Dat citeerde een leraar ooit en sinds die tijd komt de tekst naar boven drijven. Als ik een tip mag geven aan anderen zou die luiden: blijf jezelf en ga lastige situaties niet uit de weg. Ik heb tientallen situaties op een goede manier opgelost, zelfs op momenten dat niemand het van me verwacht had. Dat doet me niets, want lange tenen heb ik niet.'

Mijn rapportcijfers:

Humor: 6

Creativiteit: 8

Doorzettingsvermogen: 12,
nee, doe toch maar een 6,
omdat ik ook lui ben

Charme: soms ben ik,
zonder dat ik het weet,
aan het flirten

Lef: 10